

הומור שחור

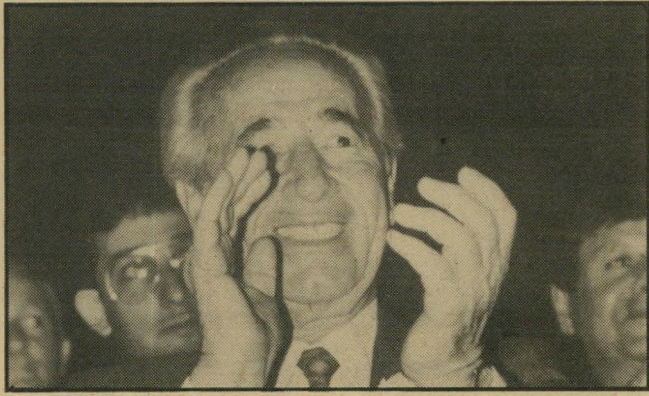

שקית התה עם הכתובת FADA
חה בלי סימפטיה

תראי מה עוד אפשר לעשות ל-IN-TEA-FADA, אמר לי עלי כהן (כתב ידיעות אחרונות בקונפננה, שהגיע לביקור-מולדת) והגיש לי תיון קטן ותמים למראה.

לא הגיע!

מה לא עשתה הפרופסור אליס שלוי (יו"ר שרולת הנשים בישראל) כדי להפגיש את שריהחן שימרון פרס עם חיילות וסטודנטיות נלהבות ואדומות לחיים, שייצאו לבחור בראשונה בחייהן. היא הבטיחה לדובר צה"ל כי לא תהיה כל פוליטיזציה בפגישה זו, סבלנותן של הנשים, עלתה לבימה יושבת-הראש והודיעה כי השר לא מתכוון להגיע לפגישה, בטענה כי הובטחו לו 450 צעירות. כיוון ש-30 צעירות להוטות, קרקע בתולה לכל הקס והגנבה לא סיפקו את השר, ניצלה שלוי את המעמד והצליפה בכנות את תורת הפמיניזם.

שימרון פרס
30 חיילות עייפות ורעבות

רמבו מכה שנית

מעולם לא השתוללנו מתרמיתו הפסבדו-תרבותית של ח"כ מיכה רייסר, גם עכשיו ש"הצליח", לדבריו ולדבריו יחצניו, לשכנע את תיאטרון הקאמרי להעלות מחזה על חייו של היהודי הראשון שהועלה לגדרום, הכי ת"רי שלמה בניוסף. את המחזה יכתוב מוטי לרנר, אבל חשוב לרייסר שירעו כולם שהוא-הוא המנצח את הגיבור של בית"ר, שהרי שיש את צווארו לתליין הבריטי וקרא: "חייב לזכור", אחרי שנקם בערבים. הצגת המחזה מתוכננת במלאת 50 שנה לפרשת תלייתו של שלמה בן יוסף. לרייסר ניחומים.

שיכנעה את נציגי משרד-החינוך עד כמה חשוב שנשים צעירות אלה ילמדו את זכויותיהן. רובר צה"ל העדיף בתחילה לקיים את המיפגש בתוך בסיס צבאי. שלוי סירבה, ידעה כי לשם לא תוכל להכניס את האורחיות. לבסוף התפשרו על בית-הרופא בתל-אביב. אבל שלוי הבטיחה לפרס 450 חיילות וסטודנטיות. למקום הגיעו רק 30 חיילות עייפות ורעבות, שהמתינו לשר שעה ארוכה. לבסוף, כשפקעה מרס — ההשפעות הפסיכוסומטיות של מחלת-הסרטן/פריץ צורן. צלילים מופלאים — תולדות הסיים פוניה/הרבט צאפל.

עם עובד
דמה של אמבר/רוג'ר יזלני. לבחור קריירה, למצוא עבודה/אמירה גליו. מיתוסים פוליטיים ערביים/עמנואל סיון.

ספרית בועלים
מסמרים בארון/אברהם קנטור. סוסים על כביש נהה/סביון לברכט. ספר עליוסק ב' — מחקרים על שלונסקי ושירתו/עוזי שביט.

יהודה פוליקר וידיד
עיופינו בהלוויה שלו

הנצח הוא רק אפר ואבק... קחי מעיל יהיה לך קר / כסף כיש גביש סוכר. זו לא ביקורת-שירה ולא פירגון. זו הידיעה שיש זמר ישראלי, שמייש את החלום של שירה ישראלית מקורית, המשלבת את כל האלמנטים של מיוזרה ומערכ. שירה שתדע לחיות איתנו בהרמוניה בתוך אגן היסיהתיכון הרחב והחם.

אני האיש-האשה הנגועה בגעגועים. ופוליקר פורט עליהם ככוח שבא מהלב, מהאצבעות ומהוורידים החתוכים שלו. אין לי עניין בהלוויות ובהספרים, אבל אחרי השיר אפר ואבק, לא איכפת לי שפוליקר יופיע עם הלהקה שלו גם בהלוויה שלי, אני מאמינה לכל מילה שלו: "ואם את נוסעת לאן את נוסעת/

נסיד הים התיכון

אני מודה. עד התוכנית החדשה של יהודה פוליקר אפר ואבק הייתי על פוליקר בניוטל מוחלט. ואחריה, בא לי פתאום לאמר, ואם אככה, לעזאזל, ואם אככה.

יהודה פוליקר הוא נסיד היסיהתי כון. הוא בן-המלך העני שבא אלינו מהשכונה, ללא מאנייריום של כוכב רוק מתנשא.

אני לא מגלה כוכבים. פוליקר נמצא נץ זמן רב, אבל באפר ואבק מתגלה פוליקר במיטבו. הזמר הכי אותנטי, שידע להשתלב ולגעת באופן הכי מדויק במרחב היסיהתיכון.

הכישרון הזה, איך הוא מתבונן בא רץ הקטנה שלנו. אם רק היה שולח את קולו לכל האגן הרחב הזה, אני בטוחה שגם במצריים יאהבו אותו, גם בירדן, בתורכיה וביוון.

ישראל היא רק השוליים של האגן. כשהוא שר את רדיו רמאללה 65, צריך להיות בגיל הנכון כדי להבין את המגע הקסום של תיזכורת מכאיבה ונהדרת זו.

פוליקר ממלא חלל מתוק שלא יחזור, כשהוא נושא אותנו אל מחוות ערנה כואבים.

"עכשיו בין ירחנה לבין טולי-כרם השכנה / מואין בוכה מראש מיסגר גבוה / רדיו רמאללה, לילה כלילה." ואין כמו אמה שמלווה אותי-אותך בחיינו המנותקים, המבולבלים, הלאחר צים: "חכה שתגדל אמרו לך לא פעם/ איש אחד גבוה ואשה נמוכה / תהיה אסטרונאוט ותעוף לחלל / אתה לא רצית להיות אפילו חייל."

איש-המרתון עושים שוק

זה לא ארצי/זהו צילום של ארצי/זהו סרט המראה שחקן המעמיד פנים כמו ארצי/זהו סרט שבו ארצי משחק את ארצי/זהו אדם החולם על ארצי/זהו אדם ושמו ארצי שאיננו ארצי/זהו אדם המחקה כמו קוף את ארצי/זהו אדם המתחזה לארצי/זהו אדם החולם שהוא ארצי/זהו אדם הדומה כמו שתי טיפות לארצי/זהו צלם שעושה של ארצי/זהו תחליף, כפיל, תאום וזה/זהו צלם אדם המאמין שהוא ארצי/זהו אדם שכולם מאמינים שהוא ארצי, רק הוא בעצמו לא מאמין/ זהו אדם שאיש לא מאמין שהוא ארצי, חוץ מארצי/זהו שלמה ארצי.

(וריאציה על השיר בדיקת זהות של המשורר הפולני הנס מגנוס אנצנסברגר, מתוך העשקעה של השיפוק, במקור משתמש המשורר בשם דנטה. זה התאים גם לארצי.)

אחרי השיר של אנצנסברגר, מיותר להוסיף, שאם רציתי ואם לא, שמעתי מרתון-שלמה-ארצי חמש שעות לתוך הלילה, וגם אם הייתי מנסה לשמוע תחנה אחרת, התוצאה היתה וזה.

כי את ארצי השתילו לתוך חיינו במחיר-היציף. ועל סף עונת-המלפפונים הוא עוד מספיק לתפוס את התוכנית האחרונה של מני פאר בונבה.

אז ארצי, לך תנות, סע למיזרח-הרחוק, שמע את תום וייטס, חמוק בסימטות, צלול במים עמוקים וחוזר אלינו רענן ומקורי.

אבי ולדמן, העולם הזה
שלמה ארצי ואשתו מילכה
כפיל, תאום